

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/233/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215934
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118215934.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Q. Š.B., H.. XX.XX.XXXX, C. H. XX, XXX XX Ž., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrakom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom 1.mája 173/11, 911 01 Trenčín, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia 628,98 Eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 628,98 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 628,98 eura odo dňa 10.1.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v uvedených zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k zmluve o hotovostnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, zo dňa 4.3.2015 v § 1 hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania v znení: Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný (a) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej ja ďalšej upomienky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Zmluve o hotovostnom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 4.3.2015, v § 2 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 eur, ktorú musíte uhradiť je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobca má vo vzťahu žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 15. novembra 2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 628,98 Eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania a zároveň sa domáhal určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v § 1 hlavy 11 a v § 2 hlavy 11 Úverových zmluvných podmienok žalovaného. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že spolu so žalovaným uzatvoril dňa 04.03.2015 Zmluvu o hotovostnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX0, na základe ktorej zo strany žalovaného mu bol poskytnutý úver vo výške 1.200 Eur, ktorý sa zaviazal žalovanému zaplatiť

v 60 mesačných splátkach vo výške 33,33 Eur. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 21,80 %, RPMN 24,4 % a priemerná RPMN bola vo výške 20,16 %. Žalobca je toho názoru, že v zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to adresa predávajúceho, na ktorú môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročná percentuálna miera nákladov, a to predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca zaplatil žalovanému sumu 1.828,98 Eur. Pre nedostatok náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca požaduje zaplatenie rozdielu medzi výškou úveru a platbami, ktoré poukázal žalovanému v sume 628,98 Eur. Zároveň je žalobca toho názoru, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to v časti vyhlásenia zmluvnej pokuty v sume 17 Eur, ktorá je upravená v úverových zmluvných podmienkach, ako aj poplatok za upomienku v sume 5 Eur a v prípade prvej a ďalšej upomienky 12 Eur. K neprijateľnosti zmluvných podmienok žalobca uviedol, že zmluvnú pokutu si so žalovaným individuálne nedojednal, bola zakomponovaná do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného, pričom žiadnym spôsobom ju nemohol ovplyvniť. Pokiaľ ide o poplatky za upomienky, je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, a preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 23. januára 2019, v ktorom žiadal žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Mal za to, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikol žiadnej vzťah vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia. Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhrádzal jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. Pokiaľ ide o jednotlivé náležitosti zmluvy, žalobca len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedol výpočet, ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy, žalovaný poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. novembra 2016 číslo C-42/2015, ako aj na rozhodnutia súdov v obdobnej veci. Má za to, že veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy v spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnutý. Pokiaľ ide o adresu predávajúceho, ide o bezúčelový úver, a preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho nie je možné. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu týkajúcu sa rozkladu splátok, opätovne poukázal žalovaný na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015, v ktorom súdny dvor konštatoval, že uvedenie tohto rozpisu nie je potrebné. Žalovaný je toho názoru, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok a z tohto dôvodu žalobu žalobcu žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

4. V zmysle predložených Úverových podmienok hotovostný a revolvingový úver žalovaného spoločnosti Home Credit, a.s. hlavy 11, § 11 a § 2. Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(a) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie úplne prvej upomienky počas trvania zmluvy, nebudeme Vám poplatok za upomienku účtovať. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok Vám bude poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac a len za upomienku zaslanú v listinnej podobe. Po zosplatnení úveru Vám už nebudú poplatky za upomienku účtované. Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR, ktorú musíte uhradiť. Tato pokuta Vám bude naúčtovaná maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy.

5. Dňa 4. marca 2015 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom podpísaná Zmluva o hotovostnom úvere a Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1.200 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v celkovej výške mesačnej splátky 33,33 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 21,80 %, RPMN predstavovalo 24,4 %, a

priemerná hodnota RPMN bola vo výške 20,16 %, termín konečnej splatnosti bol určený 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 17.02.2020 v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní ospravedlnil v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 14.02.2020, v ktorom súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

7. Prítomný právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53d Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzatvorenie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praxe alebo úžery, je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde

úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 04.03.2015 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinost=04.03.2015>) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j)

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)

právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)

súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)

prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)

úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)

upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)

informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=04.03.2015>> a podmienky ich uplatnenia,

t)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=04.03.2015>>,

u)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=04.03.2015>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=04.03.2015>>,

y)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=04.03.2015>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>>,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>>,

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>> alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=04.03.2015>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

9. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu je v celom rozsahu dôvodným. Medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 4. marca 2015 uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere a Zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 1.200 Eur bezúčelový, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach 33,33 Eur, v počte splátok 60, s termínom konečnej splatnosti 60 mesiacov, RPMN predstavovalo 24,4 % a priemerná hodnota RPMN bola 20,16%. V prvom žalobnom petite sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a to s poukazom na platby, ktoré poukázal žalovanému s prijatím záveru, že úver pre nedostatok náležitostí je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

10. Z predloženého splátkového kalendára Zmluvy (číslo listu 7 súdneho spisu) mal súd za preukázané, že žalobca poukázal žalovanému splátky za obdobie od 12.04.2015 do 15.08.2016 vo výške 566,61 Euro a ďalej podľa predloženého výpisu z účtu za obdobie od 19. septembra 2016 do 02.02.2018 žalobca poukázal žalovanému 17 platieb vo výške 33,33 Eur, spolu sumu 566,61 Eur a rovnako dňom 02.02.2018 sumu 695,76 Eur, spolu sumu 1.262,37 Eur. Žalobca titulom poskytnutého úveru zaplatil žalovanému sumu tvrdenú v žalobe vo výške 1.828,98 Eur (1.262,37 + 566,61 Eur), ktorú žalovaný nespochybnil, čím súd toto skutkové tvrdenie považoval za nepopreté.

11. V žalobnom petite sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 628,98 Eur.

12. V tejto časti súd považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za dôvodnú. Sumy, ktoré poukázal žalobca žalovanému tvrdené v žalobe v celkovej výške 1.828,98 Eur žalovaný nepoprel, z tohto dôvodu súd vychádzal zo zhodného skutkového tvrdenia tak žalobcu, ako aj žalovaného, že titulom poskytnutého úveru zaplatil žalobca žalovanému celkovú sumu 1.828,98 Eur.

13. K jednotlivým náležitostiam zmluvy o revolvingovom úvere a tvrdeniu žalobcu, že v zmluve absentuje náležitosť uvedená podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a to adresa predávajúceho, na ktorú môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, súd sa s touto argumentáciou v žiadnom prípade nestotožňuje. Uvedenie adresy predávajúceho nie je v tomto spore potrebné, nakoľko predmetom úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX bolo poskytnutie bezúčelového úveru ako uvádza položka číslo 27 úverovej zmluvy. Žalovaný teda nepreplácal kúpnu cenu formou úveru žiadnemu predajcovi, preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho nie je možné. Pokiaľ mal žalobca záujem podávať

reklamáciu alebo sťažnosť, mohol sa obrátiť priamo na žalovaného ako poskytovateľa úveru, ktorého adresa je uvedená hneď v úvodnej časti zmluvy pod názvom Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný a revolvingový úver. S touto argumentáciou sa preto súd v žiadnom prípade nestotožňuje.

14. Pokiaľ ide o ďalšiu tvrdenú absenciu náležitosti, a to rozlíšenie a výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako sa súd s touto argumentáciou žalobcu nestotožňuje, pričom poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. novembra 2016 vo veci C - 42/15, ktorý vo svojom závere konštatoval nasledovné: „ Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súd v tejto súvislosti poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad rozhodnutie 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. februára 2018, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti, a to rozkladu splátok nasledovné: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona číslo 129/2010 Z.z. uvádza pojem výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.“

15. Žalobca odôvodňuje skutočnosť, že v Zmluva o hotovostnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 4. marca 2015 absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písmeno j), a to predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. S touto argumentáciou sa súd v celom rozsahu stotožňuje. V samotnej zmluve je uvedená iba výška RPMN. Nie sú tam uvedené žiadne vstupné údaje použité veriteľom pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny záver vyplývajúcu napríklad z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/128/2018-206 zo dňa 20.04.2019, v ktorom odvolací súd uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch presne definuje v § 9 ods. 2, aké náležitosti okrem všeobecných musí mať spotrebiteľská zmluva. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami podľa § 9 ods. 2 písm. j) sú aj všetky predpoklady, ktoré použil veriteľ pre výpočet RPMN. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Ako uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, jednou z podstatných náležitostí je aj uvedenie všetkých dostupných predpokladov použitých na výpočet RPMN a tiež neuvedenie predpokladov na jej výpočet má za následok, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd uviedol, že RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Odvolací súd zdôraznil, že RPMN tiež zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ na úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v § 9 ods. 2 písm. j) Zákona číslo 129/2010 Z.z. jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité. Odvolací súd zastáva názor, že týmito predpokladmi sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky intervalu, počet splátok, úrokovej sadzby a iných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedený, aké všetky predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, čo spôsobuje, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako odvolací súd uviedol, že § 9 ods. 2 písm. j) Zákona číslo 129/2010 Z.z. je explicitne presné, že ani cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať prípadnú absenciu tam uvedených náležitostí, aj čo sa týka všetkých predpokladov na výpočet RPMN. V zákonom ustanovení sú jasne deklarované prípadné následky spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písmenom j) citovanej právnej úpravy. K obdobnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd Prešov v rozhodnutí spisová značka 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015, rozhodnutí Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017, ako aj 3Co/7/2017.

17. Rovnako sa súd stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že v Zmluve o hotovostnom úvere zo dňa 4. marca 2015 absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj termín konečnej splatnosti úveru.

18. Zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Konečnú splatnosť úveru nemožno určiť počítaním dohodnutých splátok tak, ako je to uvedené v bode 39 Zmluvy o úvere, a to 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci. Inak by zákonodarca neuviedol ako ďalšiu povinnú náležitosť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ by mal mať presne určené dokedy má úver splácať a ponechať to na počítaní

mnohých, ako v danom prípade šesťdesiatich mesiacov po poskytnutí úveru, nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Nepochybne, teda zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože inak by sa uspokojil už so spomínanou ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť, a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo (Rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co/286/14 zo dňa 27.05.2014, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Ob/143/98, Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 19. novembra 2013 5Co/165/2013, Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. mája 2012 1Co/30/2012, Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 25.02.2014 sp. zn. 5Co/567/2013, ako aj ďalšie.

19. Uvedené nedostatky, a to uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN ako aj dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru spôsobujú dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, že sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaný nespochybnil sumy, ktoré poukázal žalobca žalovanému v celkovej výške 1.828,98 Eur, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie ako rozdiel medzi sumami, ktoré mu poukázal a výškou úveru, v celkovej výške 628,98 Eur. Z tejto dlžnej sumy súd zároveň priznal žalobcovi aj ním požadovaný úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému.

20. K neprijateľným zmluvným podmienkam uvedeným v hlave 11 pod § 1 a § 2, a to čo sa týka poplatku za upomienku vo výške 5 Eur v prípade prvej upomienky a 12 Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky, súd uvádza:

21. Pokiaľ ide o určenie poplatku za upomienku ako neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výške 5 Eur a druhej upomienky vo výške 12 Eur v § 1, hlavy 18, v tejto súvislosti súd uvádza a rovnako aj pokiaľ ide o § 2, hlavy 18, kde bola v úverových zmluvných podmienkach určená v prípade porušenia povinností spotrebiteľa zmluvná pokuta vo výške 17 Eur na Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/38/2018 zo dňa 18.12.2018, v ktorom Krajský súd konštatoval, že nemožno spochybníť, že uvedeným spôsobom sa spotrebiteľovi sťažuje orientácia v jeho zmluvných povinnostiach, ak niektoré z nich nie sú uvedené priamo v zmluve, ale vyplývajú z iného zmluvného dokumentu, pričom vzhľadom na jeho rozsiahlosť je orientácia v ňom problematická a dohľadanie povinností, sankcií a ich výšky vzťahujúcich sa na porušenie určitej povinnosti je prácne a tá - ktorá sankcia, respektíve iná povinnosť môže ľahko uniknúť pozornosti spotrebiteľa a byť prehliadateľná. Pri takejto zmluvnej koncepcii podmienok nie je ničím neobvyklým, že spotrebiteľ sa dozvie o existencii sankcie a jej výšky za porušenie povinnosti až v čase, kedy si dodávateľ túto voči nemu uplatní. Odvolací súd nevyhlásil možnosť určenia konkrétnej výšky sankcie v dokumentoch tvoriacich prílohu zmluvy, je však nevyhnutné, aby zmluvné dojednania zakotvujúce povinnosti zmluvných strán boli zrozumiteľne a určito vymedzené už v základnom zmluvnom dokumente, k čomu však v predmetom prípade nedošlo. Všeobecné obchodné podmienky, úrokové sadzby, úverové zmluvné podmienky vypracoval samotný žalovaný, tie neboli individuálne dojednané so spotrebiteľom. V zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Individuálnosť ich dojednania nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na úrokové podmienky zmluva odkazuje. Odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C - 42/15 uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Zároveň poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 3512/11, podľa ktorého je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv, majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnuté do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa ujdú.

22. Súd uvádza, že poplatky za upomienky a rovnako aj zmluvná pokuta boli uvedené iba v úverových zmluvných podmienkach žalovaného. Žalovaný nepreukázal ich individuálnosť a že boli dojednané so žalobcom ako spotrebiteľom a že o nich bol upovedomený. Súd uvádza, že ustanovenia o poplatkoch, zmluvných pokutách, ktoré sú obsiahnuté iba vo všeobecných obchodných podmienkach, v úverových podmienkach, sadzobníkov poplatkov, na ktorý zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalobca mala reálnu možnosť ovplyvniť. Spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa. Zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalovaným pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, ku ktorej mohol žalobca ako spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Pri jej kontrahovaní byva zo strany veriteľa v mnohých prípadoch využívaná neskúsenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov, zmluvných pokút a sankcií do úverových zmluvných podmienok ako aj do sadzobníka. Tieto majú mať podľa názoru súdu pre každého jeho zmluvného partnera, t.j. pre neurčitý počet klientov v súvislosti s poskytovaním bankových produktov a služieb zo strany žalobcu iba podporný a vysvetľujúci charakter individuálnych zmluvných dojednaní určitej zmluvy uzatvorenej už s konkrétnym klientom. Poplatky za upomienky podľa názoru súdu nemôžu mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mali povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si plnil svoju povinnosť plnením, ktoré je v omeškaní. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Súd z tohto dôvodu tak považoval poplatky za upomienky, ktoré boli dojednané v úverových zmluvných podmienkach za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie veriteľa v účtovaní týchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce, preto s poplatkami za takéto plnenie sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spolpláňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom zaujme dodávateľa.

23. Pokiaľ ide o určenie zmluvnej podmienky vo výške 17 Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá bola definovaná v hlave 11, § 2 úverových zmluvných podmienok žalovaného, k tomu súd uvádza:

24. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur, ktorá bola upravená iba v úverových zmluvných podmienkach, tu je potrebné považovať za absolútne neplatnú v súlade s § 544 a 545 Občianskeho zákonníka, tá nebola individuálne dohodnutá so žalobcom, nakoľko úverové zmluvné podmienky neboli žalobcom podpísané. Pri dojednaní o zmluvnej pokute v úverových zmluvných podmienkach, ide o dojednanie podľa názoru súdu absolútne neplatné, tie sú písané veľmi drobným voľným okom skoro nečitateľným písmom, ako aj celé úverové zmluvné podmienky. Navyše, dojednanie o zmluvnej pokute ako to vyplýva z obsahu úverových zmluvných podmienok je zapracované medzi menej podstatné a menej významné úverové zmluvné podmienky, čo môže vyvolať u spotrebiteľa dojem, že aj táto je tak nedôležitá a nehovoriac o tom, že taký dojem vyvoláva aj veľkosť písma, ktorým sú tieto podmienky písané. Úverové zmluvné podmienky sú prakticky nečitateľné, teda nejasné, neurčité, a teda aj neplatné. Navyše je nutné uviesť, že dohodu účastníkov o zmluvnej pokute ťažko možno akceptovať ako súčasť všeobecných zmluvných úverových podmienok. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka zmluvná pokuta sa považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a v zákonom predpísanej písomnej forme. Úverové podmienky sú typovými, kde ich obsah a rozsah a to, čo v nich bude alebo nebude a v akej forme a v podobe určuje výlučne len žalovaný ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky robí a formuluje. Žalobca ako spotrebiteľ ich nemohol žiadnym zásadným spôsobom ovplyvniť. Ak chce spotrebiteľský úver získať, má možnosť len podpísať a akceptovať zmluvu ako aj úverové zmluvné podmienky. Súd tak dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute v úverových zmluvných podmienkach je neplatné.

25. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v celom rozsahu úspešný, z tohto dôvodu mu súd vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje

za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.